

Düşler Tarlası

Baksı Müzesi

MISIR tarlasında kızıyla dolaşırken kendisine **“Sen yap, gelecekle”** diye fısıldayan sesi dinleyen **Iowa’lı çiftçi Ray Kinsella’nın** öyküsünün sinemalara geldiği 1989 yılında, Iowa’da binlerce kilometre uzakta, çocukluğu boyunca kendisi için **‘elinde tahta valizi, büyük hediyeler ve tarifsiz bir mutluluk’** olan babasının cenazesiyle doğduğu topraklara dönen **Prof. Hüsamettin Koçan’ın kulağına da bir başka ses hemen hemen aynı cümleyi fısıldamış: “Sen yap, gelecekle...”**

Ray, sesi dinleyip tarlasının ortasına bir beyzbol sahası yapmıştı. Hayatı boyunca **White Sox** takımında olmayı hayal eden ama bu arzusu içinde ukde kalan babasının beyzbol oynayabileceği bir saha...

Koçan ise içindeki sesi dinleyip yıllar önce ayrıldığı köyüne **dünyanın en güzel müzelerinden biri** yapmış.

Geçen hafta **Hüsamettin Koçan’ın Baksı Müzesi’nin** konuşlandığı tepenin üzerinden aşağıdaki **Çoruh Nehri’ne** ve karşıdaki dağlara bakarken **‘Düşler Tarlası’** filminin kahramanı **Ray Kinsella** da yanı başımdaydı.

‘AYAĞIMDAKİ DİKEN’ SERGİSİ

Prof. Koçan, doğduğu topraklara yaşam birikimini taşıma çabasının bir sonucu olan ve **“En büyük sanat projem”** dediği **Baksı Müzesi’nde** açtığı **44. kişisel sergisi ‘Ayağımdaki Diken’i** şöyle anlatıyor: “İnsan yaşamındaki büyük kırılmaların yansımaları da gösterişli olur. Büyük savrulmalar, konum değiştirmeler, sınıfsal sıçramalar, kariyer; tüm bunlar elbette bir yaşamı derinden etkiler. **Ancak benim hayatımda, geri dönüp baktığımda, bu saydıklarımın**

değil, masum ve bana ait olanların izi her zaman daha derin oldu.

Belki de bu sergi, başka hayatları anlamak ve anlatmak için üretmiş bir sanatçının, kendi yaşamına bakışı ve onunla yeniden tanışma yolunda, seçtiği bir arınmadır.”

Çocukken **‘ayağına batan, orda yer eden, kaşınan sonra da kendisini terk eden diken’i** hiç unutmayan 71 yaşındaki sanatçının **“Asıl hayat kökte”** diyerek her şeyin başladığı yere, köyü Baksı’ya döndüğü sergiyi gezerken kendi zavallı hayatımın içinde ‘masum ve bana ait izleri’ bulmaya çalıştım.

G.Antep’te tek katlı, **iki odalı bir evin ‘hayat’ında, kayısı ağacı altında koşturan bir çocuk**, sol kolda bir kırık, küçük birkaç mutluluk kırıntısı ve **bir büyük acı: Annem... Hüsamettin Koçan’ın ‘kökleri göğe uzanan ağaçları’nın** gölgesinde geçmişimden bulup çıkarabildiğim ‘ayağımdaki dikenler’ hepi topu bu kadar işte...

“Geçmiş ve geçmişe dair tüm anlatılar hayallerin çabasıyla yaşarlar” diyen Hüsamettin Hoca’ya inat benim ‘düşler tarlam’da yetişen her ürün avazı çıktığı kadar **“İçinde dönüp durduğum rüyaları yaşayamazsın”** diye bağırıyor bana... Ve kurmuş ‘düşler tarlamı’ yeniden canlandırmak için, Hüsamettin Hoca

gibi, her şeyin başladığı yere dönme ve cesaretim de yok korkarım...

‘HUYKESEN AĞACI’NIN DİLEĞİ

Kimselerin gerçek olacağına inanmadığı ‘Düşler Tarlası’nın orta yerinde ‘gencelik babası’ John, Ray Kinsella’ya sorar: **“Burası cennet mi?”** Ray, **“Hayır, Iowa”** der. John, etrafı mısır tarlasıyla çevrili beyzbol sahasına bakıp fısıldar: **“Buranın cennet olduğuna yemin edebilirim.”**

Sahada yürüyen babasının arkasında seslenir Ray: **“Peki cennet var mı?”** John, oğluna **“Evet var, cennet rüyaların gerçekleştiği yer...”** diye anlatır cenneti. Ray ileride evlerinin verandasında kızıyla oynayan eşine ve babasına bakıp fısıldar: **“Belki de burası cennettir...”**

Prof. Koçan’ın **“Kalple yürüyen bir proje”** dediği **Baksı Müzesi’ne** uzaktaki bir tepeden gıptaıyla bakan **‘Huykesen Ağacı’nın** dallarına dileklerimin gerçekleşmesi için çaput bağlarken **hiç hesapta yokken içine düştüğüm bu masalın gerçek olup olmadığını düşünüyordum...**

Size bütün kalbimle yemin edebilirim ki Koçan’ın **“Bir düş sessizliği yaratmaya çalıştım”** dediği **Baksı sadece bir müze değil; Bayburt’un bir dağ köyü, Pater Pan’ın ‘Olmayan Ülkesi’, İspanyolların yeni dünyada çaresizce aradığı ‘Altın Şehir’ Eldorado, Kaf Dağı’nın arkası, Kinsella’nın babası John’un, hepimizin ‘düşlerini’ gerçekleştirdiği tarla...**

Koçan, dağların ortasına, babasının gömdüğü tepenin tam karşısına bir ‘Düşler Tarlası’ yapmış... Orada daha uzun yıllar düşlerin yeşermesi biraz da size bağlı. **Gidin o tarlaya bir düş de siz ekin...**